

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای ربای لوباویچ ربی مناخم مندل شینر سون

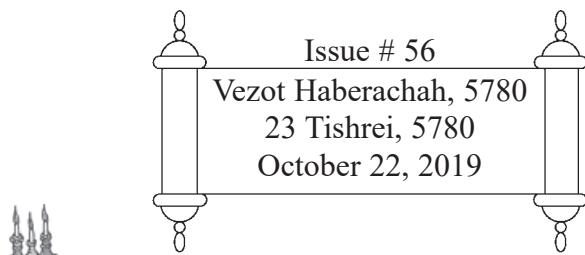
از ربی جاناتان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

ترجمه فارسی بوسیله پرویز مرذدهی

Translated into Farsi by:
Mr. Parviz Mojdehi

1

**Reprinted with permission by:
Chabad Persian Youth
&
Moshiach Awareness Center**

Sunday, Oct. 20, Light Shemini Atzeret Candles, by 5:55 p.m.

Monday, Oct. 21, Light Simchat Torah candles, **after nightfall**, after 6:57 p.m.

Tuesday, Oct. 22, Simchat Torah ends at **6:56 p.m.**
(Times are for Los Angeles)

This week's issue is sponsored in part by:

B''H

YOSEF Y. SHAGALOV

Traveling Notary Public & Home Signing Agent

Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092

E-mail: yys770@aol.com

“For All Your Notary Needs - At **Your** Location”

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE. CALL (323) 934-7095

Reprinted
CPY
Chabad Persian Youth
9022 W Pico Boulevard.
Los Angeles, CA 90035
Tel.: (310) 777-0358
Fax: (310) 777-0357
<http://www.cpycenter.org>
e-mail: cpycenter@sbcglobal.net
Rabbi Hertzl Peer, Executive Director

Rabbi Hertzel Peer, Executive Director

mission by:
Moshiach Awareness Center,
a Project of:
Enlightenment For The Blind, Inc.
602 North Orange Drive.
Los Angeles, CA 90036
Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092
http://www.torah4blind.org
e-mail: yys@torah4blind.org

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

معنای شادی کردن با تورا می باشد و هم به معنای شادی تورا ۲۳

۷- روزها و سال ها

جشن های ما (موعدیم)، صرف روزهای شادی و یا روزهایی که اتفاق و واقعه ای در آن هارخ داده باشد نیستند. وظیفه ما این است که آنچه که در این روزها احساس می کنیم را به دیگر روزهای سال بکشانیم. آنها همچون میشکانی (محل سکوتی) در طول زمان هستند که امواج نورانی مقدس این مکان همه گوشه ها و زوایای روزهای دیگر سال را در بر می گیرد.

اما زمانی که ما می خواهیم این وظیفه را انجام دهیم ممکن است که ما از بزرگی و عظمت این وظیفه دچار ترس و واهمه شویم که چگونه ما می توانیم این دنیای غیر مذهبی که اینگونه در آن خداوند پنهان شده است را پذیرای تقدس و نورالله بکنیم؟

این پاراشا به ما این قدرت و نیرو را میدهد بخاطر آنکه در این پاراشا می بینیم که چگونه حتی آن واقعه بلاگونه ای شکستن لوحه ها، آغاز و شروع راه برگشت به سوی خداوند شد. برگشتی بسوی خداوند که باعث شد راه هایی تازه تر و مراحلی بالاتر برای رسیدن به اوج معنویت بر روی ما باز بشود. به همین علت است که به محض آنکه ما موضوع شکسته شدن لوحه ها را در "جلو هارامیام" ^۱ در کتاب خود هیلخوت نفیلا براساس گفته های تلمود می نویسد ^۲ که "در هر موعدي ما قسمتی از تورا را که مربوط به آن موعد می باشد می خوانیم و این رسم را مُشہ ربنو برای ما قرار داده است". هارامیام با عنوان قسمت هائی از تورا که در هر یک از موعدها خوانده می شود ادامه میدهد و می گوید "در روز آخر جشن سوکوت ما آن قسمتی از تورا را که با کلمات "کول هبخور" (نام اولزادگان) شروع می شود را می خوانیم و در روز بعد، پاراشای وزوت هیراخا (اوین است برکتی که) را می خوانیم.

(Source: Likkutei Sichot,
Vol. 9, pp. 237-243)

(منبع: لیکوتی سیخوت جلد نهم ص ۲۳۷ الی ۲۴۳)

۱- سفر همعماریم ۵۶۹۹ ص ۷۲ و ۷۳ رجوع شد به زوهر بخش سوم ۲۵۶ ب

۲- نفیلا روش هشانا

وزوت هیراخا

در روز سیخت توراه روز "شادی با تورا"، ماقرائت تورا که یکسال طول کشیده است را پایان میدهیم و دوباره از ابتداخواندن تورارا شروع می کنیم. این آخرین پاراشای تورا، وزوت هیراخا چه ارتباطی با روز سیخت تورا دارد؟ و چرا ما این روز را روز شادی تورا نامیده و جشن می گیریم و شاوعوت را که زمانی است که تورا به ملت یسrael اهدا شده است را روز شادی تورا نمی خوانیم؟ نکته ای که باید توضیح بدهیم آن است که روز شمینی عسرت یعنی روز هشتم جشن سوکا و روز بعد از آن روز نهم که روز سیخت تورا است اساسا یک موعد هستند. در ایسrael جایی که برای هر موعدی اصولا یک روز جشن می گیریم این دواز هم جدا شده اند. اما اساسا این دو جشن یک جشن مذهبی هستند و در این مبحث از آن به عنوان یک موعد یاد شده است.

۱- شمینی عصرت

هارامیام ^۱ در کتاب خود هیلخوت نفیلا براساس گفته های تلمود می نویسد ^۲ که "در هر موعدي ما قسمتی از تورا را که مربوط به آن موعد می باشد می خوانیم و این رسم را مُشہ ربنو برای ما قرار داده است". هارامیام با عنوان قسمت هائی از تورا که در هر یک از موعدها خوانده می شود ادامه میدهد و می گوید "در روز آخر جشن سوکوت ما آن قسمتی از تورا را که با کلمات "کول هبخور" (نام اولزادگان) شروع می شود را می خوانیم و در روز بعد، پاراشای وزوت هیراخا (اوین است برکتی که) را می خوانیم.

به این ترتیب علت اینکه پاراشای وزوت ^۳ هیراخا در روز دوم شمینی عصرت می خوانیم صرفا نه به معنای پایان گرفتن قرائت ^۴ تورا و برآخای مُشہ برای یسrael می باشد و نه به معنای پایان یافتن جشن های مذهبی ^۵ و نه حتی بخاطر وصل کردن برکت های مُشہ به برکت های سلیمان - (شلمو هملخ) - می باشد. اگرچه همه این وقایع هم اتفاق افتاده است ولی علت اصلی آن است که ربام اشاره می کند، پاراشای وزوت هیراخا مستقیما با خود موعد مربوط می شود.

۱- هیلخوت نفیلا ۳۱ الف

۲- مگیلا ۳۱ الف

۳- تفسیران بر تلمود مگیلا ۳۱ الف

۴- همان منبع اوودرهام

۵- مخزور ویتری ۳۸۵

۱- مخزور ویتری ۳۸۶

اما ارتباط ما میان آنها چگونه است؟

۲- ملت منحصر بفرد

در تلمود^۶ توضیحی در مورد قربانی هایی که به عنوان سمبول در جشن های سوکا و شمینی عصرت آورده میشند آمده است که می برسد "هفتاد قربانی که مادر جشن سوکا می آوردیم سمبول چه بوده است؟" و جواب میدهد "سمبل هفتاد ملتی که در دنیا وجود داشته اند". و ادامه میدهد و دوباره می پرسد: "آن یک قربانی که در شمینی عصرت می آوردیم سمبول چه بوده است؟" و جواب میدهد "سمبل تنها قوم منحصر بفرد، قوم یسrael".

شمینی عصرت بنابراین روزیست که در آن این یگانه بودن و منحصر بفرد بودن قوم یسrael مشخص می شود و این ارتباط با پاراشایی و زوت هبراخامی باشد. در این پاراشا مشه ربنو برکت های خودش را با این گفتارها شروع می کند که "خداآن د از سینای آمد و از سعیر بر آنها تابان شدو از کوه پاران بر آنها تجلی کرد". راشی این اشاره تورا به سعیر و پاران را بینگونه توضیح میدهد:

"او ابتدآ خودش را به فرزندان عساو (ساکنان ناحیه سعیر) معرفی کرد و از آنها خواست که تورا را قبول کنند اما آنها نپذیرفتند. سپس او خودش را به فرزندان ایشمائیل معرفی کرد که تورا را قبول کنند و آنها هم آنرا قبول نکردند". فرزندان ایشمائیل و عساو در اینجا اشاره ای به تمامی دنیا غیر یهودی آن زمان است و معنای این کلمات مُشہ ربنو این است که تمامی دنیا در زمان^۷ سینای این موقعیت را داشتند که تورا را قبول کنند ولی فقط یسrael ها، این قوم منحصر بفرد، این مسئولیت را برخودش قبول کرد.^۸

با این حال اگر چه این خصوصیت ویژه یسrael پاراشایی و زوت هبراخارا با شمینی عصرت وصل می کند این مطلب بیشتر با شاعری که زمان اهداء تورا می باشد مربوط می شود. چرا که مُشہ به وقایعی که در سینای اتفاق افتاد اشاره می کند و همه این وقایع در شاعری عوت واقع شدند.

۳- شکسته شدن لوحه ها

توضیح این مطلب در آخرین کلمات این پاراشاست که با آنها پنج سفر تورا پایان می یابد و "دیگر پیامبری چون مُشہ در میان ملت یسrael بلند نشد، با تمامی قدرت قوی و با تمامی هیبت

اتفاق می افتاد را با چشمانش دید.^۹ چرا که فقط در این زمان بود که او پیروزی نهایی برگشت به خداوندرامی توانست بینند. آن هدف الهی که در کوه سینای آغاز شده بود و بوسیله ماشیح انجام میشد.

۵- شادی با تورا

اما مطلب ارتباط پاراشایی و زوت هبراخا و شمینی عصرت را بیان می کند. بصورت ظاهر می باشد جشن سیمحت تورا را در شاعری عوت زمانی که ده فرمان داده شد بگیریم اما بزرگترین شادی ما در زمان داده شدن دومین لوحه های باشد که در روز کبیور انجام شد و شمینی عصرت پایان دوره شادی است که با روز کبیور^{۱۰} شروع می شود. با این حال سخنان آغازین مشه در این پاراشا "خداآن از سینای آمد" ... اشاره به اولین واقعه اهداء تورا می کند پس بنابراین این مطلب نیز باید با سیمحت تورا ارتباطه ای داشته باشد.

۶- صدیق و بعل تشواوا (شخص توبه کار)

تفاوت مابین اولین لوحه های تورا و دومین لوحه ها همچون تفاوت مابین شخص صدیق و شخص بعل تشواوا می باشد زمانی که اولین لوحه ها داده شد بنی یسrael همچون صدیقیم بودند و زمانی که آنها گناه کردهند و بدنبال آن توبه و تشواوا کردهند دومین لوحه ها به آنها داده شد. عظمت افراد صدیق در این است که آنها بر طبق قانون تورا زندگی می کنند ولی آنان که توبه و تشوامی کنند به مرحله ای بالاتر از صدیقیم میرسند^{۱۱} اساساً این مرحله بر پیوند مابین انسان و خداوند است که این پیوند حتی در زمانی که انسان از فرمان خداوند سریچی می کند نیز هنوز وجود دارد. به این ترتیب در زمان اهداء اولین لوحه های تورا یسrael ها از تورا الهام می گرفتند. اما در زمان دومین لوحه های تورا آنها خودشان به تورا الهام میدادند. آنها به ورای قوانین تورا رسیده بودند، به آن حالت وحدت ذاتی مابین خداوند و یسrael.

و این است ارتباط "زوت هبراخا" با سیمحت تورا^{۱۲}. پاراشا با موضوع اولین لوحه ها شروع می شود زمانی که یسrael ها با تورا شادی و زندگی می کنند و بادادن دومین لوحه ها یعنی زمانی که تورا با یسrael ها شادی و زندگی می کند پایان می یابد. بصورت مشابه سیمحت تورا، هم به

۶- سوکا ۵۵ ب ۷- اوودا زارا ۲ ب

۸- رجوع شود به لیکوتی سیخوت جلد چهارم ص ۱۳۰۹

۲۰- سیفی و راشی بر دوایم ۳۴ او و ۲۱- اور هنوراه شمینی عصرت ص ۱۷۷۹

۲۲- رجوع شود به لیکوتی تورا اخري ۲۶ ج- درخ میتصوت خامیتصوت ویدوی و تشواوا

بعد عنوان می کند. و این بخودی خودنشان میدهد که این درستی و صداقت عمل مُشه بصورت کامل آشکار نشد مگر در پایان و اوخر عمر او. توضیح این مطلب در تلمود ^{۱۳} آمده است که بیسرائل ها گوساله طلایی را درست کردند که به این وسیله نمونه ای باشند برای کسانی که تشواو کرده و بسوی خداوند برگشت می کنند. و اینکه خداوند اجازه داد که بیسرائل ها وسوسه بشوند و گوساله را بسازند فقط بخاطر آن بود که در نهایت برگشت کنند و برگشت آنها بسوی خداوند نیز برگشتی بی سابقه بود. نوعی از برگشت (تشواو) که آنها را به درجه معنویتی رسانید که بالاتر از زمانی بود که گناه نکرده بودند. ^{۱۴}

به این ترتیب شکستن لوحه های اول بخاطر ساختن گوساله طلایی راه را برای ساختن لوحه های دوم آماده کرد. لوحه هایی که عظیم تر و بزرگتر از لوحه های اولی بوده و ^{۱۵} یاد آور قدرت برگشت به خداوند بود که این برگشت نه فقط اثرات گناهان گذشته را از بین می برد بلکه حتی انسان را به مقامات روحانی بالاتری نیز میرساند.

رسیدن به این نتیجه نیز قصد نهایی مُشه بود. و به همین علت او تورا را به بیسرائل ها نداد. او نه فقط می خواست که احترام تورا را حفظ کند بلکه می خواست که خواسته برگشت و تشواو به سوی خداوند را در آنها بیدار کند. او همچون پدری بود که پسر نافرمانش را از خانه بیرون می کند و این بخاطر آن نیست که او را ^{۱۶} از خود دور کند، بلکه فقط بخاطر اینکه عشق به برگشت به خانه را در وجود او بیدار کند. به همین علت بود که مُشه لوحه ها را در جلو چشمان همه بیسرائل ها شکست. او در ^{۱۷} جلو چشمان همه مردم این عمل را انجام داد که همه شاهد آن باشند و به این وسیله برای همیشه متاثر بشوند. ^{۱۸}

به همین علت است که روز هفدهم تموز یعنی ^{۱۹} روزی که مُشه لوحه هارا شکست در آینده به روز جشن و شادی تبدیل خواهد شد. ^{۲۰} در حال حاضر ما فقط شاهد اثرات آنی ساختن گوساله طلایی هستیم یعنی رنج های درد بری و بسیاری از حوادث ناگوار که در همین هفدهم تموز واقع شد و به این خاطر ما روزه می گیریم. اما زمانی که برگشت ملت بیسرائل بسوی خداوند کامل بشود این روز به روز شادی تبدیل خواهد شد.

اما فقط زمانی که دستور ساختن لوحه های دوم داده شد، خداوند بخاطر شکستن لوحه های اول به مُشه تبریک گفت و این زمانی بود که مُشه در اوخر عمر خود بود و خداوند تصویری را از آخر ایام به او نشان داد و او همه وقایعی را که برای ملت بیسرائل تا دوباره زنده شدن مردگان

عظیمی که مُشه جلو چشمان تمام بیسرائل ها انجام داد ^{۲۱} راشی می پرسد که کلمات - "که مُشه در جلو چشمان تمام بیسرائل ها انجام داد" به چه موضوعی اشاره می کند؟ و جواب میدهد که این اشاره به زمانی است که قلب مُشه به او میگوید که لوحه ها را در جلو چشمان، تمام بیسرائل ها بشکند. اما چرا این عمل می بایست به عنوان تمجید و ستایش از مُشه تلقی بشود؟

ظاهر اینطور بنظر می رسد که این عمل ^{۲۲} می بایست باعث ناخشنودی خداوند شده باشد. در واقع راشی در جای دیگر می نویسد که "روز مرگ افراد صدیق برای خداوند همچون روزیست که لوحه هاشکسته شدند". راشی خودش به این سوال هم جواب میدهد که زمانی که مُشه لوحه هارا شکست خداوند با او موافقت کرد و به او تبریک گفت.

تلمود ^{۲۳} به مامی گوید که منطق مُشه در شکستن لوحه ها چه بود در آنجا ^{۲۴} بحث می شود که اگر در مورد قربانی پسخ که یکی از ۶۱۳ فرمان تورا است تورا به مامی گوید "شخص غریبه نمی بایست از آن بخورد". در اینجا همه تورا سمبول قربانی پسخ است و همه بیسرائل ها غریبه هستند. در واقع مُشه احترام تورا را باندان آن به بیسرائل ها حفظ می کند و همزمان عدم شایستگی آنها را در قبول تورا تاکید می کند. به این ترتیب می بینیم که باراشای "وزوت هبراخا" با سرزنش کردن از بیسرائل ها پایان می باید. و در واقع پایان پاراشا با آغاز آن در تضاد است چگونه است که پاراشا با تمجید از بیسرائل ها در قبول کردن تورا شروع می شود و با سرزنش از آنها در قبول نکردن آن پایان می باید؟ و هنوز عجیب است که آخرین کلمات تورا که تمامی هدفش بیسرائل ها هستند و اینکه بوسیله بیسرائل ها مورد قبول قرار گرفته است اشاره به شکسته شدن لوحه های می کند که قانون خداوند بر آنها نوشته شده بود.

۴- دومین لوحه ها و برگشت بسوی خدا

مامی بایست بگوئیم که خداوند برای شکستن لوحه ها به مُشه تبریک گفت چرا که این عمل مُشه نه صرفا بخاطر احترام تورا انجام شد بلکه باعث حفظ احترام بیسرائل ها هم شد.

در اینجا می بایست بخاطر داشته باشیم که خداوند فورا در زمان شکسته شدن لوحه ها به مُشه تبریک نگفت بلکه چند روز بعد موقعي که ^{۲۵} به او فرمان "برای خودت دو لوحه های سنگی همچون لوحه های اولی که شکستی بساز" را داد به او تبریک گفت. و راشی این تفسیر را که خداوند به مُشه تبریک گفت را در باراشای وزوت هبراخادر زمان مرگ مُشه یعنی چهل سال

۱۳- آلوودا زارا ۴ ب. راشی ^{۲۴}- ربیام هیلخوت شورا ۶۴ ^{۲۵}- شورت ربیا فصل ۴۶
۱۴- رجوع شود به اورهتورا و اتراس ۱۲۳ ^{۲۶}- دواریم ۹ و ۱۷ ^{۲۷}- دواریم ۹ و ۱۷ ^{۲۸}- میشنا عنیت ۲۶ الف
۱۵- الوودا زارا ۴ ب. راشی ^{۲۹}- شورت هبراخادر زمان مرگ مُشه یعنی چهل سال
۱۶- زخیرا ۱۹ و ۸ ^{۳۰}- شورت هبراخادر زمان مرگ مُشه یعنی چهل سال

۹- دواریم ۷ و ۱۰- شبات ۸۷ ب راشی شورت ۱۹ و ۳۲ ^{۳۱}- شورت ۱۲ و ۴۳ ^{۳۲}- شورت ۱۱- دواریم ۱۰ و ۱۱- شبات ۸۷ ب راشی شورت ۱۹ و ۳۲ ^{۳۳}- شورت ۱۲ و ۴۳ ^{۳۴}- دواریم ۱۰ و ۱۲- شورت ۱۲ و ۴۳